

KAZAK TÜRKÇESİNDE İSİM ÇEKİMİ AYRILMA HÂLİ

AR. GÖR. HÜLYA ARSLAN

Ayrılma hâli eki, aslen uzaklaşma ifade eden, ancak bunun yanında yer, ayrılma, menşe, başlama cins, sebep karşılaştırma, parça, vasıta veya alet, tarz, zaman, miktar gibi ifadeleri de kelimeye katan bir hâl ekidir. Genellikle ismi file bağlar, ancak ismi isme bağlamakta da kullanılır.

Kazak Türkçesinde ayrılma hâli eki ünlü ve ünsüz uyumunun tesiriyle altı farklı şekilde kullanılır. Yapı bakımından olduğu kadar fonksiyon bakımından da büyük bir çeşitlilik gösterir. Bulunma veya vasıta hâli eki gibi hâl eklerinin de yerine kullanılabilen görülmektedir.

Bu hâl eki hakkında A. İskakov, *Kazirgi Kazak Tili-Morfologiya* adlı eserinde şu açıklamaları yapmıştır. “*Bu hal iş, hareketlerin çıktıgı yeri, sebebini, zamanını, miktarını ve başka çeşitli manalarını bildirir. Bu manalara göre, ayrılma hâlindeki söz cümlede nesne de, zarf da, bazen yüklem de olur.*”¹

Farklı öğeler olarak görev yaptığında, ayrılma hâlinin ekleri onların hepsine birden eklenecek de, sadece sonucusuna eklenecek de kullanılır.”¹

Ekin yapı ve fonksiyon bakımından özelliklerini yeterince açık gösterebilmek için Kazak Edebiyatının çeşitli türlerinde yazılmış kitaplardan yararlandık. Destan, masal, hikâye, atışma, şiir, roman vb. türlerde yazılmış kitaplardan derlediğimiz cümleleri ekin yapı, kullanılış ve fonksiyon özelliklerini örneklendirmede kullandık.

1. Yapı Bakımından Ayrılma Hâli Eki:

Altı farklı şekilde karşımıza çıkan ayrılma hâli ekinin kendine has bir kullanımla şekli vardır. Ek, iyelik ekleri veya “*m, n, ñ*” ile biten kelimelerden sonra

¹ A. İskakov, *Kazirgi Kazak Tili-Morfologiya*, Mektep Basması, Almatı 1974, 66.

-nan/-nen; “ünlü veya l, r, v, y, z” seseriyle biten kelimelerden sonra -dan/-den; “k, p, t, s, ş” seslerinden sonra ise -tan/-ten şeklinde kullanılıyor.

Solardıñ arasınan Akañdı izdeytindey, üyile köz tastaydı. (Ş., 87) “Onların arasından Akan’ı ariyormuş gibi, dikkatle bakar.” Almatı’dan kelgen balalardan mina kulagimmen estidim. (Ş., 3) “Almatı’dan gelen çocuklardan bu kulağımla duydum.” Tiskarı jürüp el-jurtti esten şigaratın beybak kaynuñniñ akılı endi kiriip, tuvgan tapiragina kayta aralıp otur. (Ş., 37) “Dışarıya gidip vatanı-memleketi aklından çıkaran zavallı kayınının aklı şimdi (başına) gelip, doğduğu toprğına tekrar dönüyor.” Tamaktan da, oyinnan da, külkiden de, maktannan da, kerbeztdikten de, toydan da, toptan da, katinnan da köñili az ba, köp pe jaligadi. “Yemekten, oyundan, gülüşmekten, övgüden, gösterişten, toplantıdan, kadından gün gelir ki az veya çok bıkılır.” (Ab. 214)

Ayrılma hâli eki, zamirlerin üzerine gelirken kelimenin son sesi düşer. “*Budan, odan, sodan, menen*”² kelimelerinde bu durum görülür.

2. Ayrılma Hâli Ekinin Kullanılışı:

a. Kök veya gövde durumundaki isimlerle kullanımı :

Keyin kalaga kaytayık dep aytuvga Basardan bata almay tur. (Ş. 137) “Sonra şehire gidelim deyip söylemeğe Basar’dan izin almıyor.” Osı jantalar selle Sultangaliyev duşpana avtomattan ok tögip jatır, kara dombırası kasında. (Ş. 187) “Bu mücadele arasında Sultangaliyev düşmana silâhtan kurşun döküyor, kara dombırası karşısında.” Sandıktan astan öletin jagday jok, könesiñ. (Ş. 142) “Bu yüzden açıktan ölecek durum yok, inanın.” Söytkense arttan kömek te kelip ülgirdi. (Ş. 188) “Böylece arkadan yardım da kelip yetisti.” Avılım sasık suvdan köşip jürgen, / Irısim jıldan-jilga ösip jürgen. (A I, 260) “Köyüm pis sudan göçüyor, / Devletim yıldan yıla büyüyor.” Bir neşe jıldan soñ eline kaytádı (A I, 278) “Birkaç yıl sonra memleketine döner.” Ejelden Édil agañ emes pe edim, / Bizdiñ nege almaysiñ batamızdı? (A I, 276) “Ecelden beri Edil ağan değil miydim, / Bizim niye almıyorsun duamızı?” Belderine baylangan arkannan kete al-

² K. Amanov, a.g.e., s. 26, 40, 83, 96.

may eşki mañıravin üdetti. (Ş. 62) “Bellerine bağlanan ipten gidemeyen keçi mlemesini artırdı.”

b. Çokluk eki almış isimlerle kullanımı:

...Musulmandardan bérin tartıp aladı, ... (TKT. 74) “Müslümanların hepsi ni çekip alır,...” ..., “pravda” men jergilikti partiyalik gazetterden, “Zapartiyu” jurnalınıñ jazgandarınan katigez bolmistiñ biren-saran şinayı körinisteri eles berip kalatın. (TKT. 5) “..., “pravda” ile yerli partiyile alâkâlı gazetelerden, “Zapartiyu” gazetesinde yazanlardan sert durumun arada sırada gerçek görünüşleri belli belirsiz verilmiş.” *Müriüvert Moskvaga okuvga tüsipti degendi başkalardan estigen Éşirdiñ köñil-küyi mülde özgerdi.* (Ş. III) “Merüvert’in Moskova’ya okumaya gittiğini başkalarından duyan Eşir’in gönü'l hâli tamamıyla değişti.” Sondıktan onday adamdardan esteñeni ayamav kerek, -dep eñkeyip mandayınan iyiskedi. (Ş. 103) “Bu yüzden böyle adamlardan hiçbir şeyi esirgememek gerek, -deyip eğilip alınından öptü.”

c. İyelik eki almış isimlerle kullanımı:

Birak olar, keñestik uyımdardıñ ökilderi bolgandıktan, frantsuz delegatsiya-sınan sindikti jasırdı. (TKT. 97) “Fakat onlar, Sovyet cemiyetlerinin vekilleri oldukları için, Fransız heyetinden gerceği sakladı.” Endi özi oris soldattarınan kaşıp, türkistandiktarga tigildi. (TKT. 178) “Şimdi kendi Rus askerlerinden kaçip, Türkistanlılara sığında.” Uykuñızdan oyatkanuma keşiriñiz. (Ş. 153) “Uykunuzdan uyandırdığım için affediniz” Avzuñnan jagimsız iyis şigip turadı ulgyı. (Ş. 218) “Ağzından hoş olmayan koku çıçıp duruyor devamlı.” -*Kuttikiadiñdar ma? Meniñ atumnan sélem* ayt. (Ş. 149) “- Kutladınız mı? Benim adımdan selâm söyle.” Miyavlap arttarınan jügirip keledi. (Ş.171) “Miyavlayarak artlarından koşup gelir.” -Ékeñnen hat bar ma? (Ş. 55) “-Babandan mektup var mı?” Ak şaştı kişi körsem sol eken dep kalam, jürsem de, jatsam da onuñ beynesi köz aldımnan bir ketpeydi. (Ş. 24) “Ak saçlı birini görsem o zannediyorum, otursam da yatsam da onun hâli gözüüm önünden hiç gitmiyor.” *Ukpaysıñ öz söziñnen baska sözdi, / Avzımen orak organ öñkey kirtuñ :* “Anlamıyorsun kendi sözünle başka sözü, / Ağzınla orak vurursun boşça gevezeliğin:” (Ab. 66)

ç. Ayrılma hâli ekinin zamirlerle kullanımı:

ç. a. Şahis zamirleri ile kullanımı

Öltirseñ de sizge jok / Menen barar obalim. (D. 36) “Öldürsen de size yok / Benden varır vebalim.” *Bayeke-av, söz surayın endi senen, / Ümit kip ottrsıñ goy endi menen.* (A 1, 152) “Efendi, söz sorayı şimdi senden, / Ümit ediyorsun şindi benden.” *Jurt odan jiyirkenip, teris aynalıp ötip baradı.* (Ş. 78) “Halk ondan iğrenip, arkasını dönüp geçip gider.” *Eger üyde bolsa bizden bir eli kalar ma edi.* (Ş.10) “Eğer evde olsa bizden uzak kalır mı idi.” *Dostığını köre almay, / Sizden de kaldım tüñilip !* (D. 98) “Dostluğunu göremeden, / Sizden de ümidi kestim!” *Men olardan öz akşası emes, zañsız algan memlekettiñ dünienesin suragan-ga nege ayıptı bolam?* (Ş. 69) “Ben onlara, kendi parasını değil, kanunsuz aldığı memleketin malını sorduğum için neden suçlu olayım?”

ç. b. Ayrılma hâli ekinin işaret zamirleri ile kullanımı :

Sırmıdı jalğız sagan bildiremin, / Aytpagan munan burin bir kisige. (M.D. 149) “Sırrımı yalnız sana bildiriyorum, / Söylemedim bundan önce bir kişiye.” ...,-*minadan görü denelilev, éldilev bolsam, ...* (Ş. 141) ..., “bundan daha iri, daha kuvvetli olsam,...” *Ol katinnuñ tabilar dosi talay, / Osidan hélel bala tuvsin kalay?* (M.D., 50) “O kadının bulunur dostu sayısız, / Bundan helâl çocuk doğsun nasıl?...,” *sodan beri oyav bolsam oyimnan, uyiktasam tüsimen ketpeysiñ.* (M.D. 340) “..., ondan beri uyanıkken aklımdan, uyunken düşümden gitmiyorsun.” *Sonan beri Torgayda musilmanşa okuv üzilgen emes.* (M.D. 274) “Ondan beri Torgay’dı Müslümanlık hakkında okuma bitmemiş.” *Odan adam tügil, kus ta öte almaydi.* (E. 173) “Oradan insan değil, kuş da geçemez.”

3. Fonksiyon Bakımından Ayrılma Hâli Eki:

a. Hareket ifade eden fiillerle kullanıldığından yer bildirir:

..., neşe *kirdan* aşıp, *köziniñ jasın, şaşıp...* (D.,41) “... nice tepeden aşıp, gözünün yaşını saçıp ...” *Sonşa jerden kelgen soñ, / Patşanıñ kızın köreyin!* (D., 100) “O kadar yerden geldikten sonra, / Padişahın kızını göreyim!” *Oyagınan* bir şıktı, / *Buyagınan* bir şıktı, / *Şapkan* şöptey japidırı. (D., 140) “ O yanından

bir çıktı, / Bu yanından bir çıktı, / Kesilen ot gibi biçti.” *Avilimnan aksakaldi adam keldi, / Bul koja söylesüvge sagan keldi* (A 1, 130)” Köyünden ak sakallı adam geldi, / Bu hoca konuşmaya sana geldi” *Atıñna min de aviliñnan sık dala-ga, / Kuyrigı avil iytiniñ türık’ degen.* (A 1, 158) “Atına bin de köyünden çok dışarıya, / “Kuyruğu köy köpeğinin kalın’ demiş.” ..., *gürildesip oturganda mañ-dayunan ter şigip, ...* (M.D., 129) “..., bağırıp çağırırken alnından ter çıktı, ...” ‘*Oybay!*’ - *dep tavdan tömen karay jügirdi, ...* (E, 120) “‘Eyah !’ - deyip dağdan aşağıya doğru koştu, ...” ..., *jılina osı elden jeti bastı aydahar bir kızdı aladi eken.* (E., 242) “..., her yıl bu memleketten yedi başlı ejderha bir kızı almış.” *Bolmasa, korksañ ölimnen, / Ümitiñ bolsa ömirden, / Usta meniñ kolumnan* “Eğer, ölümden korkuyorsan, / Hayattan ümidin varsa, / Benim elimden tut!...” (MCÖ., 274, 123/53-54) *Endi zavlap canayın, / Kün batıska barayın. / Bir çeti-nen tiyeyin.* “Şimdi alev alev yanayım, / Batı’ya varayım. / Bir kenarından dokunayım.” (MCÖ., 278, 124/63-64) *Cumsak cılı ak almas, / Kanatpen cüzden stypaydi.* “Yumuşak, ılık ak elmas / Kanadıyla yüzünden okşuyor.” (MCÖ., 322, 152/15-16) *Kuçaktatıp nézik talday beliñnen / Süygiz, sévlem, tétti balday tiliñ-nen.* “İşigim! Nazik söğüt ağacına benzer belinden kucaklatıp, bal gibi tatlı dilinden sevdir.” (MCÖ. 72, 33/5-6)

Başlama noktasını ifade edebilir :

Bagdattan şam şérine aylap jürdi. (D., 264) “Bağdat’tan Şam şehrine aylarca yürüdü.” 1926 *jıldan bermen karay jarık körgen kazak kitaptarunuñ bibliyografiyalık körsetkişin ézirlep bastırıdı.* (M.D., 12) “1926 yılından bu yana yayınlanan Kazak kitaplarının bibliyografyasını hazırlayıp bastırır.”

b. *Ayrılma ifade eden fiiller, ayrılma hâli eki ile kullanılır:*

Birneşe kün kamalap, / Eskerden avkat üzildi. (D., 150) “Birkaç gün etrafını sarıp, (sardıktan sonra) / Askerde yiyecek bitti.” *El-jurtumnan ayrıldım, / İşannuñ jala sözinen.* (D., 39) “Memleketimden ayrıldım, / İşan’ın yalan sözünden.” *Ata-anadan ajırap, / Kaygırip bala eñiredi.* (D., 231) “Baba-anneden ayrılp, / Üzüllüp çocuk ağladı. *Jagamdi jasavilden bir bosatsañ, / Yürer em umitpastan den savımda.* /A 1, 84) “Yakamı askerden bur kurtarsan, / Yürürdüm unutmadan sağlığında.”

c. Herhangi bir şeyin türediği öz veya kaynağı ifade eder :

Bilseñiz “akıl jastan asıl tastan”, / Atama duva kongan ével bastan. (A 1, 206) “Bilseniz ‘akıl gençte, kıymet taşıta’, / Atama dua konmuş ilk baştan.” Atasınan artık dévlet kalmasa da, ... (M.D., 130) “Babasından fazla zenginlik kalmasa da, ...” ..., dep nogay gazetalarınıň hérkaysısınan misal keltiredi. (M.D., 268) “..., deyip nogay gazetelerinin herbirinden misal getirir.” Men ottanmin, otmenen, / Calınnıñ men, canamın. “Ben ateştenim, ateş bendendir. / Ben alevim, yanıyorum.” (MCÖ. 276, 124/30-31) Jaratıldım topragıñnan, sen-tübim. “Senin toprağından yaratıldım, aslım sensin.” (MCÖ., 230, 101/5) Bul batırdıñ işinde,/ Kimder bar da, kimder jok, / Jañbirşınıň ulı Telagis, / Boksaktıñ boyı boz kamış, / Musadan tuvgan otız ul, ... (E., 200) “Bu bahadırın içinde, / Kimler var da, kimler yok, / Janbırşı'nın oğlu Telagis, / Boksak'ın boyu boz kamış, / Musa'dan doğan otuz oğul,...”

ç. Öğrenme, işteme, isteme vb. ifade eden fiillerle de kullanılır :

Jasiñnan édep üyrenseñ, / Érkimnen ozar ilimiñ. (D., 19) “Gençken edep öğrensen, / Herkesten fazla olur ilmin.” Otinemiz sizderden, / Bir künse bizden bolñız. (D., 232) “Rica ediyoruz sizlerden, / Bir gün kadar bizimle olunuz.” Savlıgına kudaydan / Tileymin tilek siz üzsin. (D., 67) “Sağlığına Allah'tan / Diliyorum dilek sizin için.” Ömirin Zeberşeniñ uzak kil dep, / Kudaydan erteli-keş ötine-min! (D., 97) “Ömrünü Zeberşe”nin uzun kıl deyip, / Allah'tan sabah akşam dileniyorum” Kızga gaşık ekenin kaydan bilsin. (D., 204) “Kız'a âşık olduğunu nereden bilsin.” Buringı damarlardan estigenmin, / Jer menen kök jaraldi elden burın. (A 1, 63) “Önceki dahilerden duydum, “Yer ile gök yaratıldı halktan önce.” ... ‘Añ avlanga barıp keleyin’ - dep sesesinen suranadı. (E., 239) “... ‘Av avlamaya gidip geleyim’ - deyip annesine yalvarır.”

d. Herhangi bir şeyin yapıldığı malzemeyi işaret etmek için kullanılır :

Jakuttan kabin oyipti, / Altunnan istep şaňkobız,/ Gavharga kiyip saptagan. (D., 100) “Yakuttan kabını oymuş, / Atından işleyip şankobız,* / Gevhere kiyip

* şankobız: Bir çeşit nefesli çalgı.

sap yapmış.” *Aruvana tuiyege, / Altının konurav taktrudi.* (D., 137) “İyi cins deveye, / Altından çan takdırdı.” *İşin jarattum kara soyunnañ, sirtin jarattum bolat temirdeñ,* ... (E., 272) “....: İçini yarattım kara demirden, dışını yarattım polat demirden,...” *Alam dep altın barganda, / Külden kebin kiyermiz.* “Altın alırırm diye vardığımızda, / Gülden kefen giyeriz.” (MCÖ., 320, 150/15-16)

e. Sebep ifade etmek için kullanılır :

Aştan ölsin korlukpen, / Zindanga hasta aparip. (D., 242) “Açlıktan ölsün acı çekerek, / Zindana atın götürüp.” ..., *teñ halk bolip jasay almazı tarihiy edebi yeti joktiktan.* (M.D., 250) “..., gerektiği gibi halk olup yaşayamayışi tarihî edebiyatının yokluğundan.” Aşarşılıktan *kırılıp jatkan haliki añ avlap ölimnen kutkaradı.* (E., 239) “Açlıktan kırılan halkı av avlayıp ölümden kurtarır.” *Möldiregen çin merivert casinnan / Sadaga bop sorlı nege ölmedim?* MCÖ, 104, 47/7-8) “Senin tertemiz ve hakiki mervert taşı olan göz yaşaların sebebiyle, / talihsiz, niye kurban olup ölmedim?” *Men cel edim, kettim sonda cel kuvip, / Köz casıñnan sadaga bop ölmedim.* “Ben yel idim, o zaman rüzgârı takip edip gittim; senin gözyaşlarından dolayı kurban olup ölmedim.” (MCÖ. 94, 43/31-32) *Bende ölmeydi armannan / Minekiy, men de ölmedim.* “Kul ölü mü hayalden, / İşte ben de ölmedim.” (Ab. 62)

f. Karşılaştırma yapmak amacıyla kullanılır:

Patsadan artık akılı, / Parasatti er edi. (D., 70) “Padişahtan fazla akıllı,/ İle-ri görüşlü er idi.” *Meni kaytip umittiñ, / Aydan appak jamalim!* (D., 106-107) “Beni ne yapıp unuttun, / Aydan beyaz yüzlüm!” *Munan da bir jaman söz aytar edim, / Sirtında dosiñnan köp duşpan olır.* (A. 1, 75) “Bundan da bir yaman söz söylerdim, / Arkanda dostundan çok düşmanın var.” *Künahar bolmaganda ne boladı, / Birevinen birevin kem ustasa?* (M.D., 53) “Günahkar olmazsa ne olur, / Birinden birini daha aşağı tutsa?” *Urgaşısınıñ da müyizi boladı, bırak erkegi-nikenin kişirek.* (M.D., 106) “Dişisinin de boynuzu var, fakat erkeğininkinden daha küçük.” *Okıp karasak, bul algaşkı hattan da sorakı.* (M.D., 245) “Okuyup baksak, bu önceki yazıldan da görgüsüzce.” ..., *bir tavdıñ basında ülkendigi özi-nen eki ese bir adam jatkanın köredi.* (E., 106) “..., bir dağın başında büyülü-ğu kendinden iki kat fazla bir adamın yattığını körür.”

“Özge, baska” ile:

..., bulardıñ buringı kızdardan özgeşeligi - akındık şeberligimen el arasında bolgan ataktı aytıstarga katunaskan,... (A 1, 8) “..., bunların önceki kızlardan farklılığı - şairlik hüneriyle halk arasında olan ünlü atışmalara katılmış.” ..., partiyalıktı kosuv ziyannan baska tük payda bermeydi. (M.D., 282) “..., particiliği katma ziyandan başka hiç fayda vermez” Bulardan baska da tavlar, tastar, şolder, kölder, sorlar az ba? (M.D., 218) “Bunlardan başka dağlar, taşlar, çöller, göller, kireçli yerler az mı?” Birak jüz ögizden baska kibr etken jan tabılmayıd,... (E., 129) “Fakat yüz öküzden başka hareket eden varlık bulunmaz,...”

“Göri” ile:

...éni de, üni de baskasınan görî köteriñki bolip, ...(M.D., 273) “... sazi da, sözü de başkasına göre daha üstün olup, ...” ...on jıl burin jurtuñ kazirgiden görî nadandırak, kazirgiden görî gazet-jurnalıñ keregin bilmeytinirek kezinde (M.D., 307) “...on yıl önce halkın bugünkünden daha cahil, bugünküne göre gazete ve derginin gereğini bilmediği zamanlarda...” Osı bala menen görî bala bolsa da batırlav. (E., 162) “Bu çocuk benden daha küçük olsa da daha cesur.”

g. Parça ifade eden kelimelerle, paçanın ait olduğu bütünü belirtmek için kullanılır:

Jakin jerde javlardan / Eşbiri kalgan jok edi. (D., 141) “Yakın yerde düşmanlardan / Hiçbiri kalmamıştı.” *19. gasırdıñ aytistarınan, kazır Kazak CCP Gilum akademiyasınıñ ortalık, gilimiy kitaphanasi men M.O. Évezov atındagi Édebiyet pen öner iynstitutunuñ koljazba fondlarında jüzdegen aytis bar,* ... (A 1, 5) “19. asırın atışmalarının, bugün Kazak CCP İlim Akademisinin merkez, ilmî kütüphanesi ile M.O. Evezov adındaki edebiyat ile sanat enstitüsünün el yazma arşivlerinde yüzlerce atışma var, ...” ..., kalasındagılardan kimde-kim olardı kuvip jetip, jigitti öltürüp, kızın ayırsa, sogan bermekşi boldı. (E., 282) “..., şehirindekilerden her kim onları takip edip, yiğidi öldürüp, kızını ayırsa, ona vermeye karar verdi.” *Köp nadanniñ méclisine kez kelseñ / Bilem deme, bolip körin nadannan.* “Çok sayıdaki cahillerin meclisine rast gelirsen, / Biliyorum deme, cahillerden birisi olarak görün.” (MCÖ., 318, 149/15-16)

g. Bir hareketin vasıta veya aletini ifade için kullanılır:

Alıp kaçışız kızımı, / Sol sebepten kep edim. (D., 125) “Alıp kaçışız kızımı, / Bu sebeple gelmiştim” *Şıragum, akılmissın, keñspisiñ? / Kolumnan örik bersem, jemespisiñ?* (A 1, 68) “Yavrum, akıllı misin, zeki misin? / Elimden erik versem, yemez misin?” *Kudayday ölgen janga sıynasıñ, / Jigitim, dinnen şiktiñ osı söz-den.* (A 1, 207) “Allah gibi ölen cana sığınıyorsun, / Yiğitim, dinden çıktıñ bu sözle.” *1904 jılı iyun juldızınıñ basında Omskige barganumda Albay öleñderinin jazbasın algaş Ahmat Baytursinovtan kördim.* (M.D., 249) “1904 yılı Haziran ayının başında Omski’ye vardığında Abay şiirlerinin yazmasını önce Ahmet Baytursinov’dan gördüm.”... *okuv kitaptarı ana tilimen, öz ultınıñ turmisanan hém tabiygattan jazılıp,* ... (M.D., 239) “...okul kitapları ana diliyle, kendi milletinin hayatından ve tabiatından yazılıp,...”

h. Hareket tarzını belirtir:

Birin-biri kuşaktap, / Bet-betinen öbedi. (D., 29) “Birbirini kucaklayıp, / Yüzünden öper.” *Betinen jılap sıyyedi, / İslı ottay kuyyedi.* (D., 26) “Yüzünden ağlayıp sever, / İçi ateş gibi yanar.” *Aytayın körgenimdi bir-bir bastan, / 'Gül mai-day, alpis teñge' bir kız kördim.* (A 1, 216) “Söleyeyim gördüğümü bir bir baştan, / ‘Gül alın, altmış lira’ bir kız gördüm.” *Ayman kız, aldamagın jel söziñmen, / Osı sözge javaptı ber teziñnen.* (A 1, 128) “Ayman kız, aldatma boş sözünle, / Bu söze cevabı ver çabucak.” ... *amalsızdan Taskara baydiñ kozısın bagıp jür-min.* (E., 31) “... çaresiz olarak Taskara beyin kuzusuna bakıyorum.” ... *tösektiñ üstinde şalkasınan tüsip jatır eken.* (E., 178) “...döşegin üstünde sırtüstü düşüp yatıyormuş.” *Han kaytadan mustan kempirdi şakırıp...* (E., 172) “Han yeniden ihtiyan cadıyu çağrıp...” *Adamnuñ adamşılığı isti bastagandıgınan bilinedi, kalaşa bitirgendiginen emes.* “Kişinin kişiliği, bir işe başlamasındaki niyetiyle belli olur, nasıl sonuçlandıgıyla değil.” (Ab. 222)

i. Demek, söylemek, sormak vb. ifadeli sözler ile kullanılır :

Jogarı söyle kızdan dep, / Kémildiñ aytkan tili edi. (D., 107) “Yukarı söyle kızdan deyip, / Kamil’in söyleditiği dili idi.” *Suradı Gülijihannan:* “*Sen kimsiñ?*”

-dep, / Adamga bul aradan kemeysiñ, - dep. (D., 282) “Sorar Gülcihan’dan: “Sen kimsin?” -deyip, / Adama buralarda az görünüyorsun, - deyip.” *Talabiñ baska nérse bolıp jürip, / Moldadan suramaksiñ tarih jayın.* (A 1, 153) “İsteğin başka şey olduğu için, / Molladan sormak niyetindesin tarih durumunu.” *Ayt degennen aytayıñ bul bedikti, / Kara makpal tonum bar bürmə édipti.* (A 1, 27) “Söyle demenle söyleyeyim bu boş sözü, / Kara makpaldan elbisem var burma dikişli.” *Tumarbas tez üyine kaytip kelip, sesesinen suraydı: ...* (E., 235) “Tumarbas hemen evine dönüp gelip, annesinden sorar:...”

i. Zaman ifade eder:

Jazılgan şıgar bul jumis, / Tuvgannan ével jaralıp. (D., 157) “Yazılmış her hâlde bu iş, / Doğduğundan evvel yaratılıp.” *Estigennen ol padşa toy kılıp jür, / Şigardi sadakamen paşa köp pul.* (D., 201) “Duyunca o padişah toy düzenliyor, / Çıkardı sadaka ile padişah çok para.” *On besten on altığa keldi bala, / Akılı kémil tolgan akır jéne.* (D., 203) “On beşten on altiya geldi çocuk, / Akılı kamil dolmuş sonunda yine.” *Aytamin ayt degende, Akbalamin, / Nemdi aytıp ölgennen soñ maktanamin.* (A 1, 33) “Söyleyeyim söyle deyince, Akbalayım, / Neyimi söyleyip öldükten sonra övüneyim.” *Gali bul hattı okıgannan keyin sol kini özine senimdi kurbuları...* (M.D., 150) “Gali bu yazıyı okuduktan sonra o gün kendilerine güvendiği arkadaşları...” *...bala jastan birimizge sen despey oynap ösken kurbi edik.* (M.D., 150) “... çocukluğumuzdan beri birimize sen demeden oynayıp büyüyen arkadaşlar idik.” *Kempir tastagannan keyin, üş künnen soñ, kırık narga jük artkan kervender ...* (E., 203) “İhtiyar bıraktıktan sonra, üç gün sonra, kırk deveye yük yükleyen kervanlar...” *Kalmambetten soñ körgen magan lâyik batır jigit sensiñ, -dedi.* (E., 282) “Kalmambet’ten sonra gördüğüm bana lâyik cesur yiğit sensin, -dedi.” *Carkırıp ot bop tuvgannan, / Belimdi bekem buvgannan, / Karañgilik - duspanum.* “Parlayıp ateş olarak doğduğumdan, / Belimi sağlam bir şekilde bağladıgmidan beri, / Karanlık düşmanımdır.” (MCÖ., 278, 124/41-43) *Karşadayınan öleñ kumar Abay 1855-jili endi gana 10 jaska şikkan kezinde “Kim eken desem tüye kuvgan” degen öleniñ jazadı.* “Çocukluğundan itibaren şaire ilgisi olan Abay, 1855 yılında, 10 yaşındayken “deve kovan” adıyla bir şair yazar.” (Ab. 8)

j. Miktar ifade eder:

Sani köp, sapası jok hémmeden bos / Gilimga moyinsunbay erinedi . (M.D., 127) “Sayısı çok, sefası yok hepsinden boş / İlime baş eğmeden erinir.” ...*malı da jaksı bolıp, jılıksi jüzden asıp, ...* (M.D., 130) “...malı da iyi olup, atı yüzden fazla olup,...” ...*kanşa gumur, kanşa akşa sharp etken kisiler de 2-3 tilden* artık *bile almaydı.* (M.D., 226) “..., nice ömür, nice para sarf eden kişiler de 2-3 dil-den fazla bilemiyordu.” ..., *bir-birin ekevi üs-törten* alıp jikti, ... (E., 86) “..., birbirini ikisi üç dört kere alıp yıktı,...” *Aağış üydiň keň bir bölmesine törinen* *esigine şeyin halık tolgan edi.* (M.D., 142) “Ağaç evin geniş bir odasına baş kö-şesinden eşigine kadar insan dolmuştu.” *Onıň uzın boyı on kulaştan on tört ku-laşka şeyin,* ... (M.D., 197) “Onun uzun boyu on kulaçtan on dört kulaça ka-dar,...” *Osınday tésilmen 1929 jıldan bastap 1933 jıldırdıñ işindegi aralıkta* *kalgan kazaktıň tagı da üşten ekisiniň közi kurnıldı.* (TKT., 33) “Böyle taktikle 1929 yılından başlayarak 1933 yıllarının içindeki aralıkta kalan Kazak’ın üçte ikisi öldürdü.”

k. Ayrılma hâli eki bazı durumlarda bulunma hâli ekinin görevini üstlenir.

Güvleydi darya / Gürleydi darya. / Betinnen tolkın oynaydı. Derya uğuldu-yor, /Derya gürlüyor. / Yüzünde dalgalar oynuyor.” (MCÖ., 242, 108/1-3)

l. Ayrılma hâli eki vasıta hâli ekinin yerine kullanılabilir.

Hér candı möldiriňnen suvargan köl. “Her cana berrak suyundan su içiren göl.” (MCÖ., 232, 102/10) Cümle Türkiye Türkçesine “Her canı berrak suyuyla sulayan göl.” şeklinde aynen bir çeviri yapıldığında ayrılma hâli ekinin fonksiyonu daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Bu cümlede ve aşağıdaki cümlelerde ayrılma hâli ekini alan kelimeler, “nerede” sorusuna cevap olacak olan yer ifadesinden daha ziyade “nasıl” sorusuna cevap veren zarf ifadesi taşımaktadır. Cümledeki “suvar-” hareketi veya “su içir-” hareketi “göl” tarafından suyu vasıtasıyla yapılmaktadır. Aşağıdaki örneklerde de altı çizili kelimeler yerden ziya-de hâl ifadesi taşımaktadır ve hareket bu kelimeler vasıtasyyla yapılmaktadır. Bu yüzden de kelimede vasıta ifadesi oluşmaktadır.

Sayın Doç. Dr. Gürer Gülsevin'in *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*³ adlı eserinde, ayrılma hâli bölümünde ekin vasıta hâli eki yerine kullanılışı örnekleriyle açıklanmıştır. Bu örnekler de gözden geçirilince ekin Eski Anadolu Türkçesi dönemindeki kullanışının aynısına Kazak Türkçesinde de rastlandığı ortaya çıkmaktadır. Burada şunu belirtmek gerekir ki, dilimizin iki ayrı şivesiyle yazılmış metinlerde, üstelik aradaki büyük zaman farkı da dikkate alındığında aynı ekin ender rastlanan fonksiyonuyla aynı kullanışına rastlamak, Türkçenin Türk insana vermiş olduğu dil mantığını ortaya koyması bakımından ilgi çekicidir.

Tas cürek köñli kara cavız cavdıñ / Kolman kuldık, korluk uvın içip, “Taş yürekli, gönlü kara yavuz düşmanın / Elinden kulluk ve şenâet zehrini içip,” (MCÖ., 240, 106/7-8) *Kolinan bir nekeler dep / Murtinan Sérsen küledi.* “Elinden bir şey gelir diyerek, / Büyüк altından (bıyığıyla) gülüyor”. (MCÖ., 296, 132/11-12)

m. Ayrılma hâlinin fonksiyonunu, kendisinden önceki sıfat-fil ekinin üstlendiği durumlar:

Esitken soñ bu sözdi / Endi Janat karadı. (D. 21) “Duyuktan sonra bu sözü / Şimdi Janat baktı.” *Tentek desin nesine / Tapsırgan soñ bir isti.* (D. 19) “Yaramaz desin nesine / Buyurduktan sonra bir işi.”

³ Doç. Dr. Gürer Gülsevin, *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*, TDK Yay., Ank. 1997, s. 66-67.

KAYNAKLAR

A. TARANAN ESERLER

K. Amanov, *Şınar, Éñgimeler*, Almatı “Jazuvşı” 1991 (=Ş).

Zeyneş Ismail - Ali Abbas Çınar, *Abay*, Kült. Bak. Yay., Ank. 1995 (=Ab.).

Kazak Halık Édebiyeti (Redaksiya Alkası: Z. Ahmetov, R. Berdebaev, Ş. Elevkenov vb.), *Aytıṣ*, Birinşı Tom, Almatı, “Jazuvşı” 1988 (=A l).

Kazak Halık Édebiyeti, *Aytıṣ*, Ekinşi Tom, Almatı “Jazuvşı”, 1988 (=A ll)

Kazak Halık Édebiyeti, *Dastandar*, Birinşı Tom, Almatı, “Jazuvşı” 1990 (=D).

Kazak Halık Édebiyeti, *Ertegiler*, Törtinşi Tom, Almatı, “Jazuvşı” 1989 (=E)

Mirjakip Duvlatov Şigarmaları, (Redaksiya Alkası: Z. Ahmetov, M. Ébse-metov vb.) Almatı “Jazuvşı”, 1991 (=MD).

Ébdijémil Nurpeyisov, *Kan men Ter*, Almatı “Jazuvşı”, 1991 (=KMT).

M. Şokay, *Türkistanniň Kiyli Tagdırı*, Almatı, 1991, (=TKT).

Ferhat Tamir, *Magcan Cumabayef Öleñderi*, TKAE Yay., Ank. 1993 (=MCÖ).

Ferhat Tamir, *Barköl'den Kazak Türkçesi Metinleri*, *Gramer-Metin Sözlük*, TKAE Yay., Ank. 1989, (=BKT).

B. FAYDALANILAN ESERLER

Hülya Arslan, “Kazak Türkçesi’nde Ünsüz Uyumu”, *Bir Der.*, Hoca Ahmet Yesevi Vakfı Yay., Sayı: 6, İst. 1996, s. 53-70.

Tahsin Bangoğlu, *Türkçe'nin Grameri*, TDK Yay., Ank. 1995.

Ahmet Baytursunlu (Akt. Mustafa Öner), “Kazaklar’ın Başşairi”, *Türk Dün. Dil ve Edeb. Der.*, Sayı: 2, Güz 1996, s. 378-385.

Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Üzerine Denemeler*, DTCF Yay., Ank. 1978.

Saadet Çağatay, *Türk Lehçeleri Örnekleri II, Yaşayan Ağız ve Lehçeler*, DTCF Yay., Ank. 1972.

Ali Abbas Çınar, "Kazak Halk Şairi Jambil Jabaev ve Sanat Dünyası" V. Milletler Arası Türk Halk Edebiyatı Seksiyon Bildirileri I, Kült. Bak. Yay., Ank. 1997, s. 191-197.

Ali Abbas Çınar, "Büyük Kazak Şairi Albay Kunanbayev (1845-1904)", *Türk Dün. Dil ve Edeb. Der.*, Sayı: 3, Bahar 1997, s. 119-123.

Jean Deny (Çev. Ali Ulvi Elöve), *Türk Dili Grameri*, MEB Yay., İst. Maarif Matbaası, 1941.

Suzan Duran, "Türkçe'de Cihet ve Mekan Gösteren Ek ve Sözler", *TDAY, Belleteen 1965*, 1-100.

J. Eckmann (Çev. Günay Karaağaç), *Çağatayca El Kitabı*, Ist. Üniv. Edeb. Fak. Yay., Ist. 1988.

H. Ediskun, *Türk Dilbilgisi*, 4. Basım, Remzi Kitap Evi, Ist. 1992.

A.B. Ercilasun, *Örneklerle Bugünkü Türk Alfabeleri*, Kült. Bak. Yay., Ank. 1993.

A.B. Ercilasun (Bşk.'liğinde), *Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü I, II*, Kült. Bak. Yay., Ank. 1991.

M. Ergin, *Türk Dil Bilgisi*, Boğaziçi Yay., Ist. 1985.

T.N. Gencan, *Dilbilgisi*, 2. Baskı, TDK Yay., Ist. 1971.

Emine Gürsoy - Naskali, *Türk Dünyası Terimleri Kılavuzu*, TDK Yay., Ank. 1997.

Gürer Gülsevin, *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*, TDK Yay., Ank. 1997.

A. Güzel, B. S. Özsoy, S. Yıldız, M.H. Yontar, B.N. Tonka, *Türk Dili Ders Kitabı*, Çanakkale Onsekiz Mart Üniv. Yay., Çanakkale 1995.

N. Hacieminoğlu, *Türk Dilinde Edatlar*, MEB. Yay., Ist. 1992.

A. Iskakov, *Kazirgi Kazak Tili Morfolojiyası*, Mektep Baspası, Almatı 1974.

A. Iskakov, *Kazak Tiliniň Tüsindirme Sözdigi 1-10*, Kazak SSR Gilim Akademiyası Til Bilimi İnstituti, Kazak SSR’niň “Gilim” Baspası, Almatı 1971 (=KKTS).

Kazak Türkçesi Sözlüğü (Çev. Hasan Oraltay, Nuri Yüce, Saadet Pınar), Türk Dün. Araş. Vakfı Yay., Ist. 1984.

I. Keñesbayev,, G. Musabayev, *Kazirgi Kazak Tili Leksika Fonetika*, Mektep Baspası Almatı, 1975.

I. Keñesbayev, *Kazak Tiliniň Tüsindirme Sözdigi*, Birinşi Tom A-K Almatı 1959, K-YA Almatı 1961.

Z. Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü*, TDK Yay., Ank. 1992.

Z. Korkmaz, *Türkçe’de Eklerin Kullanılış Şekilleri ve Ek Kalıplasma Olayları*, Ank. 1994.

Meyirbek Orazov, “*Kazak Tiliniň Tarihi Dönemleri*”, *Türk Lehç. ve Edeb. Der.*, Sayı: 6, Nisan 1996, s. 7-17.

Mustafa Öner, “*Abay Kunanbaylı ve Tabiat Şiirlerinden Seçmeler*”, *Türk Dünyası Dil ve Edeb. Der.*, Sayı: 1, Bahar 1996, s. 90-106.

Mustafa Öner, “*Magjan’dan Albay’a Selam*”, *Türk Dünyası Dil ve Edeb. Der.*, Sayı: 2, Güz 1996, s. 386-387.

Aşur Özdemir, “*Çağdaş Kazak Edebiyatının Kurucularından Jüsipbek (Yusufbek) Aymavitili*” (1889-1931), *Türk Lehçeleri ve Edeb. Der.*, Sayı: 10, Aralık 1996, s. 79-89.

İsa Özkan, “*Doğumunun 150. Yılı Münasebetiyle Jambil Japaulı ve Kazak Edebiyatı*”, *Anayurttan Atayurda Türk Dünyası Der.*, Kült. Bak. Yay., Yıl: 4, Sayı: 11, 1997, s. 40-43.

Göksel Öztürk, “*Jumbak Aytıstarı*”, *Bir Der.*, Sayı: 1, 1994, s. 125-135.

Orhan Söylemez - Göksel Öztürk, “*Abay (İbrahim) Kunanbayev (1845-1904)*”, *Bir Der.*, Sayı: 3, 1995, s. 101-1247.

Tühhk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi “Abay Özel Sayısı”, Sayı : 2, Ağustos 1995.

Türk Lehçeleri ve Edebiyatı Dergisi “Jambil Özel Sayısı”, Sayı : 8, Ağustos 1996.

K.K. Yudahin (Çev. Abdullah Taymas), *Kırgız Sözlüğü I, II*, TDK Yay., Ank. 1988.

Ferhat Zeynalov, *Türk Lehçelerinin Karşılaştırmalı Dilbilgisi*, Türkiye Türkçesi: Yusuf Gedikli, Cem Yay., Ist. 1993.